A°. 1833. N°. 78.

ZONDAG DEN 29sten SEPTEMBER.

SURINAAMSCHE COURANT.

PARAMARIBO.

Gouvernements Secretarij.

Den 28 *September* 1833.

(39001) Alzoo de wed. E. C. MARTZILGER, geboren FERRAND, Eigenaresse van de Plantaadje *Argent Court*, gelegen aan de *Hoer Helena Kreek*, zich bij rekeste aan den Gouverneur Generaal heeft geadresseerd, met verzoek om de Slaven genaamd: AVANS, NELSON en ANDRIES, van gemelde Plantaadje af- en op haar privé naam te mogen doen overschrijven.

Zoo is het, dat de Gouverneur Generaal goedgevonden heeft, alvorens hierop te disponeren, op te roepen alle degenen, die vermeenen mogten eenige redenen te hebben zich hiertegen te verzetten, om binnen den tijd van *veertien* dagen, na de dagteekening dezer, van hun vermeend regt of pretentie ter Gouvernements Secretarij aanteekening te doen; zullende na verloop van dien tijd, door den Gouverneur Generaal worden gedisponeerd, als bevonden zal worden te behooren.

De Gouvernements Secretaris,
G. A. VAN DER MEE.

Gouvernements Secretarij.

Den 29 *September* 1833.

(39015) Alzoo JEAN LOUIS KARSSEBOOM en ERNST MATROOS, in kwaliteit als Administrateuren der Plantaadje *la Singularité*, aankomende M. E. BUSCHMAN, zich bij requeste aan den Gouverneur Generaal hebben geadresseerd, met verzoek om den Slaaf *Kajiro* van opgemeld Effect af- en op den privé naam van M. E. BUSCHMAN over te schrijven, en daarentegen den Slaaf *Primo* van de privé naam van M. E. BUSCHMAN af- en op den naam der Plantaadje *la Singularité* voornoemd. over te schrijven.

Zoo is het, dat de Gouverneur Generaal goedgevonden heeft, alvorens hierop te disponeren op te roepen alle de genen, die vermeenen mogten eenige redenen te hebben, zich hier tegen te verzetten, om binnen den tijd van *veertien* dagen, na de dagteekening dezer, van hun vermeend regt of pretentie ter Gouvernements Secretarij aanteekening te doen; zullende na verloop van dien tijd, door den Gouverneur Generaal worden gedisponeerd, als bevonden zal worden te behooren.

De Gouvernements Secretaris,
G. A. VAN DER MEE.

Gouvernements Secretarij.

Den 29 *September* 1833.

(38998) Alzoo NATHANAEL VOLLENBEEK, zich bij rekeste aan den Gouverneur Generaal heeft geadresseerd, met verzoek om te worden benoemd tot *Straatvoogd* over de Slavin JEANETTE; aangekomen hebbende SAMUEL FERNANDES.

Zoo is het, dat de Gouverneur Generaal goedgevonden heeft, alvorens hierop te disponeren, op te roepen alle de genen, die vermeenen mogten eenige redenen te hebben, zich hiertegen te verzetten, om binnen den tijd van *veertien* dagen na de dagteekening dezer, van hun vermeend regt of pretentie ter Gouvernements Secretarij aanteekening te doen; zullende na verloop van dien tijd, door den Gouverneur Genereraal worden gedisponeerd, als bevonden zal worden te behooren.

De Gouvernements Secretaris,
G. A. VAN DER MEE.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

NEDERLANDEN

AMSTERDAM, 26 *Julij.* De *Morning Herald* deelt den navolgenden partikulieren brief uit Madrid 14 Iulij mede:

Wij vernemen dat don Carlos eenen officielen brief gerigt heeft aan den Generaal Castanhos, President van den Raad van Castille, om hem te berigten dat, overeenkomstig met den wil van zijnen Koninklijken broeder, hij op het punt stond van het Schier-eiland te verlaten, maar dat, om alle omstandigheden uit den weg te ruimen, waarvan zich de vijanden van den troon en het outaar gedurende zijne afwezigheid bedienen zouden, in geval, de Almagtige zijnen beminden broeder zonder achterlating van mannelijke kroost tot zich moge roepen, hij het als doelmatig beschouwd heeft een regentschap te benoemen, om de teugels van het bestuur in handen te nemen en de pogingen der regeringloosheid te verijdelen. Dat regentschap bestaat uit vijf leden, de Aarts-bisschop van Sentiago, de Bisschop van Leon, de Graaf de Bornos een spaansch grande, de Heer Elizalde en de Heer Joseph Asnary, Staatsraad; deze zullen in zijnen naam alle noodige maatregelen nemen om tot zijne terugkomst de rust te handhaven. Don Carlos zoude dan de Cortes bijeenroepen, welke den eed van gehechtheid aan zijnen beminden zoon afleggen, en zich onledig houden zullen met het beramen van al zoodanige maatregelen welke de belangen van den troon, de godsdienst en het vaderland bevorderen kunnen. Hij berigt voorts in gemelden brief, dat hij dit zijn voornemen aan de vreemde hoven heeft te kennen gegeven, en verzoekt den President, zoodanig gebruik van dat stuk te maken, als zijn pligt hem gebiedt. De Generaal hierover zeer bekommerd, begaf zich onmiddelijk naar den Koning en de Koningin, welke den Kabinetsraad bijeen riepen om over dit onderwerp te raadplegen.

Men zegt dat Engeland ons ministerie aanraadt om met alle mogelijke plegtigheid de Cortes bijeen te roepen, ten einde geen voorwendsel te laten voor de protestatien, welke, bij het overlijden van Ferdinand, naar het gevoelen van Lord Grey, het geluk van het Schier-eiland en de vrede van Europa zouden kunnen op het spel zetten. Dit berigt is van het hoogste belang, en wij hebben alle reden om hetzelve als officieel te beschouwen.

Het schijnt dat de financiele operatie, welke eenen agent van een aanzienlijk bankiers-huis naar Madrid gebragt heeft, geeindigd is. De fondsen, welke bij zijne aankomst, eene rijzing van 10 pCts. ondergingen, zijn weder aan het dalen, en het is waarschijnlijk dat zij spoedig weder op derzelver vroegere lage notering staan zullen.

's Konings reis naar La Granja, welke bepaald was op den 11den dezer maand, en vervolgens uitgesteld tot den 15den, is onbepaald verschoven, ten gevolge van den raad der geneesheeren, maar geheel strijdig met Zijner Majesteits wensch. De reis van den Infant Don Francisco en deszelfs gezin naar de baden van St. Maria is insgelijks uitgeseld. Men gelooft dat zij naar St. Sebastian zullen vertrekken.

De Fransche Dagbladen, welke heden aankomen zijn, bevatten het protest van den Koning van Napels. Wij vernemen dat de Heer Zea gebelgd is, dat dezelve in Spanje toegelaten zijn. Het schijnt dat hij niet geweten heeft dat dit stuk openlijk verschijnen zoude, daar er geene maatregelen genomen zijn om te beletten, dat hetzelve in het land ingevoerd werd.

Den 27*sten.* — Naar men verneemt, zal de volharding der ondernemers van den Tunnel te Londen, de Heeren Brunel, vader en zoon, eindelijk met een gunstig gevolg bekroond worden.

De actionnarissen zouden, namelijk, besloten hebben op nieuw eene som bijeen te brengen, welke bijna de helft bedraagt van het fonds, hetwelk noodig is tot het voleindigen der onderneming; de andere helft zal men van het parlement zien te bekomen, hetwelk dezelve ook waarschijnlijk zal inwilligen. Het is bekend, dat de Tunnel reeds twee malen is volgeloopen. Toen het water zich de eerste keer een weg gebaand had in den onderaardschen gang, was de verwarring onder de arbeiders te grooter, daar beide de Heeren Brunel afwezig waren. De tegenwoordigheid van geest van een onder-opziener redde intusschen het leven van allen, vóór dat het water te hoog gestegen was.

Moeijelijker was het, de overstrooming met kracht tegen te gaan. Na vele vergeefsche pogingen, om de ontstane opening te stoppen, liet de Heer Brunel (vader) eindelijk de bedding der Theems, ter plaatse alwaar de doorzakking zich gevormd had, met geteerd zeildoek bedekken, op hetwelk kleiachtige stoffen geworpen werden. De drukking van het water werkte mede, om het geheele als een prop in de opening te drijven, en nu kwam het slechts daarop aan, om er het ingedrongene water weder door stoomwerktuigen uit te pompen. Dit ging nu gedurende de eb gelukkig voort; maar zoodra kwam de vloed niet op, of er drong weder eene even zoo groote hoeveelheid water in, als er door de werktuigen uitgepompt was. Eindelijk had men op het water toch zooveel ruimte gewonnen, dat het reeds weder een gedeelte van het werk zigtbaar werd, en nu waagden het de jonge Brunel met drie anderen, om in een bootje, te midden van den kamp der machines met het nog onophoudelijk nederstortende water de schade naauwkeurig op te nemen.

Maar terwijl deze moedige mannen bezig waren met het maken van eene schets der opening, wies het water zoodanig, dat zij in het baarblijkelijkste levensgevaar verkeerden. Intusschen had men van buiten reeds hunnen verschrikkelijken toestand bemerkt, en men riep hun met een roeper toe, dat zij zich ijlings redden moesten. Daardoor verschrokken zijnde, springt een van die, welke zich in het bootje bevonden, dadelijk er uit; maar het water was reeds zoo hoog gestegen, dat er slechts eene kleine ruimte tusschen het water en het gewelf overbleef, en deze ongelukkige zijne hersens tegen de laatste te berste stiet, met dit gevolg, dat hij niet slechts uit het bootje viel, maar, in zijn' val, hetzelve met zijne medgezellen en het licht deed omslaan. Spoedig weder bovenkomen roept de jonge Brunel in de duisternis zijnen kameraden toe, of zij nog allen leven? maar daar hij slechts van twee antwoord bekwam, dook hij verscheidene malen weêr onder, tot dat hij eindelijk den ongelukkigen bereikte, en hem, hoezeer reeds een lijk, met behulp zijner vrienden, tot buiten den Tunnel bragt. Het was hoog tijd; — nog éene minuut en het water had het wulfsel bereikt. Ondertusschen was door het onderzoek zoo veel gewonnen, dat de werktuigen nu met beter gevolg aangewend konden worden en men ten laatste het water geheel uitpompte. Bij de tweede doorbraak van het water bevond zich de jonge Brunel zelf in den gang; en toen hij nog in der haast het noodige onderzoek naar de schade gedaan had, riep hij de arbei-

ders bijeen, om zich met hem te redden. Bij den ingang gekomen bemerkte hij, dat er nog velen ontbreken; hij ijlt dadelijk terug, om de vermiste te zoeken. Deze waren in den angst in een' gang gevlugt, welke door een' muur van den anderen gescheiden, was, en nog geene regelmatige opening naar buiten had. Door Brunel geleid, bereiken zij eindelijk den anderen gang, waaruit zij zich echter niet anders dan zwemmende kunnen redden. Intusschen kunnen twee hunner niet zwemmen, en smeeken hunne makkers weenend om hen aan hun noodlot over te laten. Doch de edele jongman grijpt den eenen, die vader van een huisgezin is, met eene sterke hand aan, en brengt hem op zijn rug aan den ingang, en niets kan hem weerhouden om ook den anderen te halen, welken hij insgelijks redde; hoezeer hij zelf door een stuk hout, hetwelk in den Tunnel dreef, zoo zwaar aan het hoofd gekwetst werd, dat hij gedurende twee maanden lang het bed moest houden. Toen hij voor de eerste maal weder onder de arbeiders verscheen, bewezen deze, met hunne vrouwen en kinderen, hem eene eer, die aan aanbidding grensde.

Ondertusschen hebben de vernuftige en moedige ondernemers van dit merkwaardige werk door veelvoudige ondervinding nu zoo veel gewonnen, dat de hoop bestaat, dat zij hetzelve gelukkig zullen voltooijen, zoodra hun de noodige gelden niet meer zullen ontbreken.

Den 28sten. — Extrakten uit de Belgische Dagbladen van heden 28 Julij.

Emancipation: De *Messager de Gand* geeft, onder het opschrift »*veel geschreeuw maar weinig wol*" het volgende te lezen:

»*Honderd en een kanonschoten!* laat de *Indépendant* zelf het zeggen, of dat niet heten mag den salpeter te vermorsen, en met de praalkanserij te veel *lawaai* te maken?

»*Honderd en een kanonschoten!* lieve hemel! juist een even donderend gedruisch als er eenmaal door het onmetelijke keizerrijk daverde, toen Napoleon zijnen nieuw geboren zoon aan een van vreugde dronken geheel groot volk vertoonende, meende in de toekomst zijne levenslange grootheid tot eeuwigdurende glorie verheven te zien. Bedriegelijk droomgezigt van een groot man! maar droomde toen gansch Frankrijk niet met hem mede?

Op dien tijd, voor zulk eene geboorte, voor den zoon van zulk eenen monarch, voor den medeburger van zulk een volk, voor den erfgenaam van zoo veel grootheid en geluk, moest het geschut zijne zware stem verheffen, en van het Louvre tot aan het kapitool bulderen. Een groot gedruisch voor eene groote gebeurtenis; niets was natuurlijker; maar dezelfde kruiddamp, het zelfde geraas in ons Belgie, en ter welker gelegenheid, Groote God!

Leopold verwittigt ons dat hem, en wel ditmaal in wettig huwelijk, een zoon is geboren: maar wat raakt dat ons nu toch? Wij hebben immers nooit getwijfeld aan de geschiktheid der Orleanssen om hunne familie te vermenigvuldigen; en voorts worden er immers ook elken dag zoo vele nietsbeduidende wezens geboren: het is een klein voorvalletje voor het bureau van den burgerlijken stand, en anders niets.

In eene omstandigheid, die voor ons allen te gader zoo bijster weinig belang heeft, zoude de Vorst, getrouw blijvende aan zijne anachoretten-leefwijze, zijn verblijdend kraamheerschap binnen de wanden van zijn Laeken-paleis hebben kunnen vieren, en niemand zoude er zich veel om hebben bekreund. Eene eenvoudige advertentie in den *Moniteur* ware genoeg geweest. De ambtenaars zouden ze hebben gelezen: en alleenlijk de ambtenaren kunnen aan dergelijke vodderijen gewigt hechten.

Zoude men welligt zich in het hoofd willen zetten dat het drijvende eiland hetwelk men verkiest koningrijk Belgie te noemen, eene bakermat te meer telfende, daarom te minder naar alle de winden per Diplomatie zal heen en weder wiegelen; of verkeert men wefligt in den opgeblazen waan dat ons officieel Konon-gebulder, het kanaal overdrijvende in de handen der conferencie de pen zal doen beven, die gereed is om onze vernietiging of onze eerlooshei te ratificeeren?

Men mag zelfs het Leopolds kind geenen erfgenaam noemen, wijl nog de eigendom in proces ligt: voor het overige ligt de rol der geschiedenis dáár, om ons toe te roepen dat het lachje van éénen zuigeling nimmer nog éénen storm heeft bezworen; de zoon van Napoleon slaapt te Weenen. De zoon van eenen Bourbon verkwijnt in een oud Boheemsch paleis; Hertog van Reichstad, Hertog van Bordeaux. Hertog van Brabant, wat toch beteekenden alle die ijdele tijtels? spruiten der echtkoets, o Leopold, eerste van uwen naam! zijn niets anders dan zoo vele wortelspranken om den geslachtstam te doen vast staan, maar een koningstelg, daar waar het koningschap noch ziel noch leven heeft, is soms anders niets dan een pakje te meer met zich aan boord te nemen, of soms eene grafkuil te meer te graven.

Volgens de *Moniteur* bevindt zich de kraamvrouw en kindje redelijk welvarende; het kindje begint lief te zuigen.

Den 29sten.—Bij besluit van Z. M., van gisteren, zijn tot raadsheeren bij het Hoog Geregtshof alhier, benoemd: de Heeren Mr. J. J. Loke, voormalig Raadsheer te Brussel; Jonkheer M. W. de Jonge, Advokaat en Lid van de Tweede Kamer der Staten-Generaal; Mr. J. H. Huygens, Advokaat-Generaal alhier; Mr. G. J. Baumhauer, voormalig Advokaat Generaal bij het Geregtshof te Brussel; Spoor, President der Regtbank van Eersten Aanleg te Eindhoven; Mr. M. J. Pauw, Officier des Konings bij de Regtbank van Eersten Aanleg te 's Gravenhage; Mr. J. A. Brand, officier des Konings bij de Regtbank van Eersten Aanleg te Leiden; Mr. Chr. J. Scholten van Oud-Haarlem en J. A. Weiland, Substituten van den Procureur-Generaal, Jonkheer J. P. Yvo Diert van Melissant en Mr. A. J. A. Drabbe, Leden der Regtbank van Eersten Aanleg te 's Gravenhage; Hofstede, voormalig Lid van de Tweede Kamer der Staten Generaal. en Lichteveld, Advokaat te 's Hertogenbosch; terwijl tot Advokaten Generaal bij het Hoog Geregtshof zijn aangesteld de Heeren Mr. J. A. Philipse, Substituut van den Procureur-Generaal en Mr. G. A. G. van Maanen, Substituut-Officier en Rijks-Advokaat te Groningen,

---

Den 31sten. — Extrakten uit de Fransche Dagbladen van 28 Julij.

Vrijdag avond ten 7 ure werd van Notre Dame en van alle de torens der hoofdstad door een langgerekt klokgebrom het rouwfeest van heden (Zaturdag 27) aangekondigd; heden middag (12 ure) is in alle de tempelgebouwen der onderscheidene gezindheden eene Gods-vereeringdienst gehouden. Op den *Marché des Innocens*, waar de Julij-gesneuvelden rusten, is losweg eene kleine boet-kapel opgeslagen.

Heden morgen is van de *Place de Grève* het geschut gelost, zijnde twee 12-ponders, bediend door de kanonniers van het 11de regement. De werking heeft aldaar eenige vensterramen doen springen.

Ten vijf ure des morgens hebben de Kolonels van het Parijzer - garnizoen de ter politiezaal gearresteerde militairen doen ontslaan.

Op straat worden eenige jonge lieden opgemerkt, met roode anjeliertjes in het knoopsgat of met driekleur - kokarden op den hoed; zij wandelen stil daar henen. Men zal hen daarvoor niet naar het fort St. Michel zenden.

Heden morgen heeft men het gerucht verspreid dat er op het plein der Bastille eenige roezemoezerijen zouden plaats grijpen, tot op dit oogenblik (half twee ure) is aan dien kant alles nog rustig, en niets doet voorzien, dat er ongeregeldheden te duchten zijn. Overigens geschiedt alles overeenkomstig het programma. Het geschut van het Stadhuis buldert, en het driedekker-schip is in rouw. Er loopt veel volk naar de Champ-Elysées en naar alle de plaatsen die het tooneel van het openbaar vreugdbetoon moeten zijn.

Ter 2 ure stroomt de menigte in de kerken binnen, alwaar uitvaartdiensten worden gevierd, en naar de plek waar bij het Louvre en op den *Marché des innocens*, de in de drie dag-gevechten gesneuvelden sluimeren. De ontzettend groote volksdrommen bekreunen zich niet om de smoorhitte der weersgesteldheid; en door de gansche hoofdstad henen heerscht daarbij eene volkomene kalmte.

Tegen morgen wordt eene Koninklijke proclamatie aangekondigd, die alle bekommering der Parijzer-bevolking met opzigt tot de afgescheidene vestingsterkten zal doen verdwijnen.

(*Nieuwe Amsterd. Court. en Alg. Handelsb.*)

Te PARAMARIBO, bij J. J. ENGELBRECHT.